

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Simț de dreptate.

Obstrucția din dieta țării în chestia pactului cu Austria și pentru resturnarea lui Bánffy, continuă. Opoziția s'a folosit de toate prilegiurile, ca să nu i-se voteze guvernului indemnitatea și astfel să fie silit să se retrage. Lupta de până acum a avut detalii interesante și a culminat din partea opoziției în redactarea Memorandum, adresat la Regele, ear' din partea guvernului prin presentarea în clubul liberal a proiectului de lege a lui Tisza.

A fost interesantă și pentru noi prețioasă discuția, când opoziția în decursul mai multor ședințe, a scos la iveală o parte însemnată a volniciilor și încălcărilor de lege, comise de guvern și corupția ce el o răspândește fără rușine între cetățeni. A fost prețioasă pentru noi, nu din cauza că fărădelegile nu ar fi cunoscute și dovedite de nenumărate ori din partea noastră, ci pentru aceea, că ele au fost constataate din partea opoziției în parlament, va se zică din partea lor, a Maghiarilor, aşa că existența abusurilor și fărădelegilor nu se poate nici trage la îndoială și nici nega.

Un alt moment al discuțiilor, asupra căruia voim să insistăm azi, este earăși interesant din cauza, că el ne arată că de slab este desvoltat la «patriotii» simțul de dreptate, cum ei falsifică și denaturează adevărurile istorice, fără cel mai mic scrupul, fără rușine. Dar mai mult, momentul asupra căruia insistăm, ne arată, că compatriotii nostri învață de mici, din școală, din cărti istorice anume scrise așa, a falsifica faptele trecutului și toate acestea în favorul lor.

Acest moment s'a ivit la discuția pătimășe înscenată de opoziție în chestia strămutării statuii lui Hentzi.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Ilusii perduite.

Durerea azi nu mă spăimântă
Si plânsul nu-mi mai face rău,
Am stîns în inimă iubirea
Cum tu 'ti-ai stîns amorul tău.

Uitarea mi-te-a scos din cuget,
Imi pari un basm ce s'a trecut,
Din zarea visurilor mele
Pentru vecie te-am perdit.

Am devenit doar' într'o clipă
Atâtă de nesimțitor,
Nu înțeleg ce-i o iubire,
Nici frămîntarea unui dor.

Ai fost imaginea durerii
Ce 'n calea mea a răsărit,
Amorul tău mi-a stîns speranța
Si fericirea mi-a sfidbit.

Azi nu mai sunt decât doar' umbra
Acelui-ce a fost de mult,
Imi pare totul o poveste
Pe care vecinici o ascult.

I. Follender.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament că și pentru inserțiuni, sănătate se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

In ședința din 17 Nov. n. c. a dielei, mai mulți oponișionali au învinovătit pe Hentzi între altele și cu aceea, că el ar fi depus jurămînt pe constituția maghiară, în fața comisarului Beöthy Ödön și mai târziu totuși să a luptat contra Maghiarilor. Astfel el ar fi fost un trădător, care nu merită să i se eterneze memoria prin o statuă.

Față de acusele acestea s'a ridicat ministrul de honvezi baronul Fejérvary și a arătat netemeinică lor.

Dar' să reluăm scena referitoare la acest cas, așa după-cum s'a petrecut, după notișele stenografice din dietă:

Baronul Fejérvary: Mă rog de iertare, dar' nicăi nu este dovedit din acte autentice și drepte de crezément, că Hentzi ar fi jurat lui Beöthy pe constituția maghiară...

Hentzler (întrerupând): Stă scris în istoria lui Horváth Mihály.

Fejérvary: Istoria lui Horváth Mihály este o carte interesantă, dar' nu se poate considera de act autentic. Cine știe cum se scrie istoria, îmi va condece să afirm, că se scriu adeseori în istorie lucruri, cari nu corespund adevărului...

Continuând apoi Fejérvary repetă, că învinovățirile aruncate lui Hentzi nu se pot dovedi nici cu actele ministerului austriac dela 1848/9, nici cu cele ale ministerului maghiar.

Deputații patrioți revoltăți, pentru că Fejérvary i-a strîns cu ușa, au început să facă larmă și gălăgie, ear' acesta înțîndu-le mai departe lecție, le strigă:

— Înțeleg revoltarea d-voastre, înțeleg că nu sunteți aplicați și da crezément cuvințelor mele și o înțeleg din cauza, că de copii mici și auzit tot lucrurile acestea, cu toate că nu sunt adevărate...

Am relevat această scenă, ca să se vadă, cum un ministru silit în fața istoriei a se desbrăca de șovinism, spune

în dietă, în fața țării și a lumii, că în istoriile maghiare se scriu lucruri, cari nu corespund adevărului și că «patriotii» le învață aceste mici, din școală, deși nu sunt adevărate.

Ce să mai zicem noi, știind și auzind zilnic cum profesorii de pe catedră și politicianii prin întruniri și cu alte prilegiuri timbrează pe eroii și luptătorii noștri naționali de mîșei și miserabili și punându-i în rîndul hoților ordinari?

E trist, când la un popor, care are aspirații culturale și e conducătorul unui stat, degenerăză în așa măsură simțul de dreptate. E trist, că falsificarea istoriei și a adevărului să face sistematic, începând din școală, — ca bună-oară în colegiul reformat din Orăştie, unde să îndoapă tineretul cu istorie și geografie în mod de tot denaturat, ca de pildă: că hotarul orașului Hodmező-Vásárhely este așa de mare ca comitatul Hunedoarei, Albei-inferioare și până pe la jumătatea comit. Caraș-Severin și că un singur proprietar de-acolo are avere în extensiune mai mare de cât posede regele Sârbiei sau al României.

E trist pentru Maghiari, că șovinismul și orbește întrătăta, încât ei se silesc anume a ascunde dreptatea, dacă e dureroasă pentru ei, căci știut este, că e vă de acel popor, care alungă din sinul seu cultul adevărului și se închină credințelor false și denaturate.

Afaceri municipale.

— Raport special —

Sedința ordinară de iarnă a comit. Hunedoara s'a ținut în Deva, la 19 Dec. n. c.

Inainte de ședință, la 8 $\frac{1}{2}$ ore, inteligența s'a întrunit la casina română, pentru a se înțelege cu privire la o procedură solidară.

Aici s'a exprimat mulțumita cuvenită domnului Francisc Hosszu-Longin pentru discursul său pronunțat, cu atâtă simțemant românesc, în adunarea de instalare a nou denumitului comitet-suprem.

aveam o ceapă veche de ceasornic la buzunar, ce nu umbla de fel, nu-mi venea par că să-mi dai grija să mă iute gijoaga de cal nemțesc, și am tot dus-o în pas măsurat. Și de, am și potrivit să, că tocmai la sosirea în stație să-mi treacă afurisitul de tren pe la nas. Când m'am văzut însă osândit să stau în stația Ruda, pustie ca și Horaieșul de prin prejur, să se ceasuri întregi, tocmai până la trenul de seară, m'a prins groaza.

Dar', ce era de făcut! Am stat cu ampoliatul stației de vorbă, un leah bătrân, cu chip de sihastru, par că era înădins făcut pentru pustiu în care-l surghiunise stăpânii lui, și când am înțeles că-i lehamite și lui de atâtă vorbă, m'am dus și eu pe afară, odată cu ochii, apucând dealungul șinelor de drum de feră tot înainte până la o coastă de deal, unde să zăreau niște case înșiruite ce nu sămănuia sărănești, dar nici boerești. Și misi se părea că sunt dărâmate ori se năruise ele singure de vechi ce erau, una din ele știa însă că avea ziduri înalte, la mijloc un horn negru, stricat, încât am înțeles îndată că trebuie să fi fost pe acolo o vîlniță. Printre remăși de locuință și muncă omenească, trecea drumul de feră, ce se încruiau mai în vale cu sinele drumului de feră, ear' alături curgea un părău tulbure, printre maluri mlășinoase, umbrite de două-trei răchite uscate de soare.

Am trecut peste podeul stricat al drumului glodos și apropiindu-mă de căsoaia mai mare din față, am văzut că la partea ei de dinainte, terestrele sămănuau și încă întregi și căutând pe unde-i întrarea, am dat pe urmă și de o ușe mare, pe care era bătută sus o tablă cu pajură, doavă că aici se vindea rachiul și tutun.

Pe prag seudea un om ghemicuit, cu luleaua stinsă în dinți, clipocind rezimat de o ușcioară, sub razele soarelui călduț de primăvară. Am vrut să trec pragul crîșmei, fără că să stârnesc pe moșneag din somnul seu, dar nu să putut.

Căci nici n-am urnit bine lespedea de piatră cu piciorul și omul să repezit ca sări din atipala sa și uitându-se cu ochii rătăciți la mine, a apucat înainte spre teajheaua afumată, din odaia mare și întunecată, și oprindu-se la grăile de lemn, din dosul căror se zăriau șipuri, bulci, covrigi, pachete de tutun și cutii cu chibrituri, să rostisit către mine cu glas răgușit: »Ce-a pofti domnișorul, o pacică de tutun sau poate un rachiu dulce, rosoglio de cel bun, că holercă de a noastră și tu ca nu-ți cinsti«.

Era Sâmbătă și precum la crășma astă pustie din drumul Tereblecei, numai un jidov putea fi stăpânul ei, am pricpeut îndată, că sérmanul țeară și ținea jupânlui locul, fiind zi de săbăs, și de, mare procopeală de

Badea Huștiuluc.

Chip și graiu din...

Vesela grădină
Cu pomi roditori
și mândri feciori.

viitor să fie delăturate în acest comitat, care în marea sa majoritate este românesc? Este aplicat a se întrepune la ministrul de comunicație în interesul locuitorilor, ca funcționarii căilor ferate să fie îndrumați și împlini această datorință a lor?

Vice-comitele răspunzând zice, că se miră cum de și presupune interpelantul așa ceva, că doar afacerea aceasta nu cade în sfera sa de activitate, pentru că dînsul nu are nici competență a se amesteca în cauză, dar fie căruia li stă în drept a se folosi de plângere contra respectivilor funcționari.

Vice-comitele se roagă a i-se lăua la cunoștință răspunsul.

Interpelantul nu ia la cunoștință răspunsul, ci din contră afirmă, că dînsul conform chemării și poziției sale, ca primul organ administrativ al comitatului, dator este a se întrepune totdeauna și cu tot prilegiul pentru interesul locuitorilor din comitat, făcând în această privință pași de lipsă chiar și la guvern. Cu toate acestea adunarea, cu majoritatea lor făurită, ia la cunoștință răspunsul vice-comitelui.

Cu privire la scrisoarea de rămas bună a fostului comitet-suprem, după ce comitetul permanent propune a-i se vota mulțumirea protocolară și a-i se afișa portretul în sala comitatului, se ridică dl Francisc Hosszu-Longin și zice cam următoarele:

Propunerea făcută din partea comitetului permanent, ca atare, poate avea loc, din punct de vedere al curtuasiei personale, cu care aderenții fostului comite doresc a-și împlini oare-care datorință pentru serviciile implinite cu diferite ocasiuni, eu însă și cu mine împreună Româniai acestui comitat nu avem motive de-a contribui la acest manifest, pentru că afacerea în sine nu este de interes obștesc și prin urmare nu are să poarte colorit oficios, pentru că astfel de proceduri nici nu încap în cadrul constituțional al unui comitat, care cu toate opiniile majorității acestei congregații, este în mare și covîrșitoare majoritate românesc. S'au obișnuit onorații membri congregaționali a mă reproba, ca și acum, de căte-ori am ridicat cuvântul în limba mea românească. Dacă eu o fac aceasta cu tot prilegiul, apoi sunt basat pe dreptul populației acestui comitat și vă declar, Domnilor, că dacă aș ajunge în China și aș fi silit să trăiesc acolo, la tot casul măsili și a învîța limba chineză. Tocmai așa sunteți D-voastră cu toții datori a învîță limba acestui comitat, care este românească. (Strigări, că nu este lege care să-i silească și românește!)

Propun a se trece, simplamente, peste acest obiect la ordinea zilei, neavând lipsă a se da mulțumita protocolară și a se decide afișarea portretului fostului comite în sala acesta.

Vice-comitele Hollaki susține propunerea comitetului permanent și o recomandă spre primire.

Ce se ține de pilda, cu învîțarea limbii chineze, aplicată aici, nu are loc și este de vedere, că nici când nu s'a manifestat ură contra celor membri comitatensi, cari s'au folosit de limba lor maternă, și că acest drept este mărginit în lege însăși și dorește din inimă, că această reciprocitate să se respecte totdeauna.

Este silită constata, că st. domn Hosszu de multe-ori face enunciații necuvîncioase

vînzare nu sămăna să fie, de se puse bietul om pe somn.

Am pus să-mi dea o sticla de rachiu și două păhăruți și întîzând Româniului creșterii cuveniți, m'am uitat mai bine la dînsul, căci avea pe sub pletele lui unsuroase lăsate cam în voe, o frunte lată, încrețită așa nu știi cum lin pe deasupra ochilor negri ca mura, încât parea a fi cu toată vîrstă lui de moșneag, încă verde la inimă și nestricat la cap. Luleau o puse la o parte și privia întă la mine, ținându-se cu o mână de deschizătura cămeșii, din care eșau perii deși și suri ai pieptului bărbătesc neatinis încă de slabiciune, ear' ceeaială o băgase în chimbul seu, îngust de piele, odată cu creșterii primiți, și m'am și trezit îndată cu întrebarea că: de unde-s și cum de m'am întîmplat tocmai pe la crâșma jupâului Hers din drumul Tereblecei.

Să spunându-i pătanjia mea să-mi mirat omul, dar tot se vede că-i parea și bine, căci în data mare să incins un sfat întreg între noi. Să cum aveam vreme destulă de prăpădit, am început să-l întreb ba de una, ba de alta, după ce l-am rugat însă să bea din rachiu cumpărat, l-am întrebat întâi și întâi de nume și poreclă. Că drept să vă spun, începea par că să-mi placă moșneagul și dintr-un singur cuvânt pricepusem că era sfârșos și să-

și astfel se nasc obiecționări drastice, la cari însuși poartă vina.

Dl Hosszu declară, că lucruri necuvîncioase nici când nu a grăbit, ci a apărăt totdeauna dreptul poporului român, ori a plăcut lui vice-comite, comite sau ministrului, ori ba. Aceasta dorește să o știe fiecare, și acum din nou, și susține contra-propunerea. Pusă la vot cade și se primește, per majora, aceea a comitetului permanent.

Urmează denumirea mai multor comisiuni, după ce se comunică rezultatul scrutinului pentru comitetul administrativ și comisiunea centrală.

Ziua de alegere pentru membrii municipali se statorește pe 4 Ianuarie 1899 st. n., așa că cu o zi înainte de ajunul Crăciunului bisericii române.

De remarcat este, că în cele 19 cercuri electorale ale comitatului nici barem un Român nu a fost ales respectiv denumit ca președinte.

Despre alegeri nu vom întârzi a face amintire la alt loc și cu alt prilegiu. Până atunci însă este cu scop să aducă la cunoștință tuturor alegătorilor ziua de alegere, care în multe locuri cu de-adinsul nu se face cunoscută.

La postul de fisc comitatens a fost ales cu 149 voturi Dr. Apăti, iar contra candidatul acestuia, Dr. Farkas, a întrunit abia 75 voturi.

In ședința de după amiază o nouă contribuție s'a pus în spatele locuitorilor acestui comitat, pentru alimentarea fondului de pensiune a funcționarilor administrativi și încă în un mod foarte nejust, așa că cîte 10 cr. după casă, pe timp de 5 ani următori.

Oare este aci o proporție dreaptă, ca grosul, baronul și proprietarul mare să plătească după palatele lor numai atâtă cât plătește și cel din urmă plugar și ziler din cîmpul lui Neag după coliba sa? contra acestui conclus nedrept de altcum cuvine să a să face recurs.

Este dureros, când concluse aduse cu unanimitate de reprezentanțele comunale să nimicesc de adunarea comitatensă, deși acelea sunt intemeiate pe statute și regulamente confirmate de municipiu și ministrul de interne. Așa au pătit-o, între multe altele, comuna Turdaș, Vinerea, Romos, Cugir și Vaidei, cu toate că motivele comunelor au fost susținute de membrii municipali Dr. A. Muntean și L. Bercian.

De altcum numitele comune nu vor întârzi la timpul său a trage recurse bine motivate la ministrul de interne.

Ca de încheiere, să pună la ordinea zilei obiectul 90 și cel din urmă, propunerea membrului Dr. Aurel Muntean, prin care cere să se face reprezentări la ministrul de interne și cel de comerț, de cuprins, să dispună, ca conducătorii ofișilor să se abțină dela influențarea directă și indirectă față de funcționari și servitorii lor subalterni, cu scop de a-și maghiari numele de familii.

Nefăcându-și comitetul permanent propunerea sa la acest obiect, Dr. Muntean și-o motivează cu următoarele:

Înainte de toate cer scușă, că vorbesc în limba statului, însă fiind de față abia 4 membri români, iar ceialălă s'a îndepărtat după alegere, voiesc ca membrii maghiari să mă priceapă mai bine.

galnic. Să tăcându-mi-se foame am scos din tașca mea de după grumazi o bucată de sunca ce-mi dăduse nănașa mea ca merinde de drum, am ales din bulcile săbăcrite de după gratii pe cele mai molicele și m'am intins pe mâncare, poftind și pe tovarășul meu să îmbuce cu mine. Să nici nu mi-am pus încă bine gura la cale, când eată că mi-a și apucat moșneagul a spune de ale lui, și mai prințend la inimă după un păhăruț de rachiu, să pus binisori la vorbă. Să ce m'a adus pe loc în uimire, era chiar numele seu ciudat, Ion Huștiuluc, așa că nu m'a răbdat înima să-l și întreb îndată, cum naiba de l'au potrivit oamenii cu așa poreclă pocită? Să mi-a întors moșneagul vorba zicând: »Hei, domnișorul! Când așa sta eu să-ți spun de unde mi-se trage afurisitul asta de nume, ai să scapi și trenul de seară și tot n'ai să-știi bine beleau lui Badea Huștiuluc și căte legate de săracia lui.«

Că, Doamne, eram și eu într'o vreme om ca toți oamenii și colo la marginea satului Costișa, unde ai văzut dăta poate pe o use de casă, lângă niște plopi, o tabără cu pajură, cum e și cea de afară, purtă-o ar lupul pe Horaiet, a fost odată gospodăria mea. Da, domnișorule, și mi-au măncat-o jidovii, trăni-i-ar focul, de am ajuns mai rău ca la sapă de lemn, ba încă le păzesc acumă crâșma

Am făcut această propunere și o recomand spre primire, pentru că sunt convins, că Maghiarii cei adevărați sunt înșși contrari la această procedură.

Prin maghiariarea numelor de familii să alterează dreptul privat și cu deosebire cela al ereditării.

Unui Wenkheim, Klebersberg, Edelsheim și mulți alți magnați nici prin minte nu le trece a părăsi numele lor, pe cari sunt falnici și li leagă multe reminiscențe plăcute de originea acelor nume.

Însă siguritatea publică pretinde necondiționat susținerea numelui original, fără considerare, că cum sună acela la urechea unuia sau altuia.

Cum unui jidă prin maghiariarea numelui său-i-a suces a scăpa de execuție și a cumpărat la licitație averea celuilalt jidă de asemenea nume și vecin cu el, care nu și schimonosise numele.

Câte procese de divorț nu să ingreunează prin schimbarea numelor.

Chiar și din punct de vedere unguresc este de condamnat maghiariarea numelor de familii, pentru că este împreună cu propaganda immoralității.

Înșși jidăi cu poziție materială bună nu o fac aceasta.

Nu cunosc nici o țară și guvern care să înainteze schimonosirea numelor de familii, ba din contră un anumit Itzig ceruse schimbarea numelui său în Ițigescu, fu însă respins cu rugarea sa.

Că aceste sunt tot atâtea motive de-a comite fărădelegi și însălciumi, nu mai am lipsă a le argumenta, căci exemplele ne dovedesc zilnic.

Telkes, cel cu dicționarul numelor maghiarișătoare, le numește pe aceste lucruri mantuitoare, abea cred că dl comite și vice-comite văd oare-care mantuire în această procedură.

Că maghiariarea o pretinde așa numitul „Magyar állam eszme“, care de atâtea ori s'a pomenit chiar și aici în această sală, eu o neg. Căci dacă există stat maghiar, ceea-ce nu se poate nega, atunci despre „eszme“ nici vorbă nu poate fi.

Afără de o glumă, făcută tot în favorul propunerii, prin László Zsiga, nimeni nu a combătut propunerea din chestiune, și cu toate acestea numai Româniai au susținut-o. Așa s'a încheiat ședința de iarnă și numai de o dorință este pătruns tot Românu bine simțitor, ca pe viitor să se constituie clubul român municipal, așa după cum odinioară era.

Industria noastră.

„Lucrurile care nu înaintează dău îndărăt, și acelea, care nu se desvoală, pier“, sunt niște cuvinte, care cuprind un adevăr, care de nimeni nu poate fi tagăduit.

Voi să aplic aceste cuvinte la industria noastră de casă, căci nu cred că s'au multe acele părți locuite de Români, unde acest „tesaur național“ să se afle la gradul, la care am dorit cu toții.

Să vedem de exemplu cum stăm în această privință cu pânza. Aceasta,

și am căzut la blâstern să le și vînd otrava de holearcă puturoasă. Numai că de, să mă ierte D-zeu, dar le-am plătit-o și eu greu pe lumea asta și dacă am ajuns să mă chinuesc așa amar la bătrânețe, macar său pentru ce. Că doar n'a fost scris dela D-zeu sfântul să fie Românu slugă jidului și eu unul n'am căzut, milostive Doamne, la astă urgie și soarte, decât așa mai mult cu voia mea, de, ca să îspășesc păcatul, ce l'am făcut acum treizeci de ani, când l'am dat pe arăndașul moșilor acestor huștiuluci, colo în apa Sucevei. Dacă păcatele afurisitului de David Sloim, dar duc și pe ale mele. Hei, domnișorule, nu te potriji la gura mea, că de geaba-s toate căteți-le-o spune. Tot eu trag rusine și Ion a lui Chivu tot Badea Huștiuluc rămâne.

Si mi-a istorisit moșneagul din păhăruț în păhăruț, cu graiul lui încălciat, povestea vietii sale, lungă și scurtă, cum își vrea, dar așa fel că la urma urmei tot porecla lui de Huștiuluc părea să fie miezul pătăniilor vietii sale.

(Va urma.)

Em. Grigoroviță.

Profesorul: Dacă-ți dău 5 prăjituri și mâneci 3, ear' restul le lași pe masă, a doua zi căte mai găsești?

— Nici una.
— De ce?
— Fiindcă le mânâncă frate-meu.

după-cum se țesea în vechime, și înainte de asta cu vr'o 30—40 de ani, tot asemenea se țese și în ziua de astăzi, nici un pas înainte nu s'a făcut.

O mare caușă a acestei triste urmări este, că fabricile au scos în timpul din urmă la lumină tot articoli mai frumoși și mai de gust, și deci nu e tocmai așa de mirat, că poporul, inițiat oare-cum în cunoștința frumosului, a încrezut de-a produce, găsind mai lesne și mai comod a-și procura gata, fără multă osteneală, și într-o formă mai plăcută, toate lucrurile de cari are el lipsă.

Dacă înainte de asta, nu cu mai mult decât cu vr'o 20—30 de ani, s'ar fi găsit oare-cine, care ar fi arătat poporului un alt mijloc, mai ușor de-a țese, dacă i-ar fi arătat că pe aceleași răsboie, cu o mică schimbare numai, se poate țesa pânza cu desemnuri frumoase, imitând fabricile streine, dacă cu un cuvânt, cineva să ocupă de-a deșteptă gustul în popor, industria de casă s'ar fi ridicat și desvoltat foarte mult până în ziua de astăzi. Aceasta însă nu s'a întemplat, și eată cauza, pentru care la noi industria de casă a rămas îndărătul celei din alte țări străine.

In nenumărate rănduri s'a încurajat poporul nostru și prin această foaie la desvoltarea industriei de casă, dar toate încuragiările date din parte-ne, nu au prea avut vr'un rezultat îmbucurător. Si aceasta așa va fi și pe viitor, dacă inteligența noastră de pe la sate nu se va pune în mișcare spre a da exemplu. Înțelegem aici pe soțile preoților și învățătorilor. Acolo, unde soția, sora și fiica preotului ori învățătorului învățind fuiorul vor învăța fetele să tragă firul lung, subțire și neted, să scoată pânza albă ca zăpada, acolo belșugul și bunul traiu vor spori și paralele vor rămâne în pungă!

Acolo însă, unde nu se aude sgo-motul fuiorului, cărcima totdeauna plină și poporul sărac.

Nu voi ca prin aceasta să dau oare-cui morală, ci voi să spun numai în cîteva cuvinte care ar fi, după mine, mijlocul pentru a reînvia industria de casă în popor.

Industria de casă trebuie să procure poporului dela sate mijlocul de a-și întrăbuința cu folos timpul liber de munca obositore a câmpului, și totodată trebuie să servească la ridicarea lor morală și materială.

Chiar și în școalele comunale ar trebui să se predea oare-cari meserii, cari s'ar putea asemena cu industria de casă.

Desi prin școli drumul e lung și greu, și poporul nostru e învățat ca în data să și vadă rezultatul, totuși școala cea mai practică este exemplul dat de preoți și învățători și toți aceia, cari prin poziția lor pot să influențeze asupra poporului, trebuie să-i servească de model și conducători.

Sperez, că cei chemați a se interesa de înaintarea poporului, vor avea în vedere această chestie arătoare, prin ceea-ce vor contribui mult, foarte mult la bunăstarea atât morală cât și materială, a poporului nostru, și prin aceasta să o „înăvușire națională“.

Nu se poate apreția în destul folosul și neces

înainte, mai mult ca până acum, trebuie să dea ajutor, ba să țină chiar locul conducătorilor poporului, locul preoților, învățătorilor, dintre cari o parte de acum inclină a se încchina la banul lui Iuda, deși încă nu l-au văzut; parte aşa s'au dedit cu tămâia, încât uită că sunt preoți și rivalizează cu țeranii în păcate și fărădelegi și parte, durere, că se mai suferă și atari, cari nu corespund progresului timpului etc., aşa că rare sunt excepțiunile cari merită laudă și ascultarea poporului lor. Apoi, dacă am fi mai avuți în fapte demne de a servi publicului ca exemple, ceea-ce se și așteaptă, unde să le mai dai loc la toate?

Așadară, cred că nu greșesc, când zic, că este lipsă, sau mai bine zis este necesar, că și noi Români să avem mai multe organe de publicitate.

Oare ce să fie cauza de nu se satisfacă acestei necesități a noastre? De ce n'avem mai multe foi? N'avem oameni cari să le redacteze? Eu știu că avem. Atunci ce nu avem? De sigur, vom zice cu toții, că n'avem ceteritori.

Da, aici zace un rău al Românilor, o cauză de nu putem sărpi, sau cel puțin împedeca, răspândirea la zeci și sute de alte reale între noi Români. Da, astă încă e o bubă mare, din a cărei cauza întreg organismul nostru național este împedecat în progresul spre bine.

De geaba am avea căt de multe foi; de geaba ar cuprinde în ele tot felul de învățături și povești folosite, ori ai voi să combati retele, căci folosul lor ar fi ca al preotului, care predică în pustie.

Acest rău a fost cunoscut și s'a vorbit despre el și până acum, cu toate că nu s'a stărtuit în destul pentru delăturarea lui; cred însă, că până acum nu s'a cunoscut o cauză a acestui rău.

Mai multe sunt cauzele, de sigur, de așa de puțin se ocupă oamenii cu cetirea foilor. O cauză este însă, care împedecă mult abonarea foilor de către țărănește noastră. Ei zic: »Nu vom să aruncăm banii pe ele fără nici un folos, căci și așa nu le primim de loc, sau nu le primim Dumineca, când putem să noi sta de ele... Durere, dar' au drept în privința aceasta.

Era un timp, în care în multe comune se aflau căte 30—40 de abonenți ai foilor noastre, iar astăzi abia se mai află 5—6; iar unde erau 10, azi abia mai sunt 1—2.

Totodată am observat și aceea, că ori unul, ori altul, sau mai mulți, nu primiau toaia regulat, sau nu se distribuia în sat la timpul seu, Dumineca, deși cu posta sosia la timp. Și nu o primiau și nu o primește nici acum în multe comune, de multe ori de loc; pentru că nime nu se ține indatorat a îngrijii de ele. Servitorii comunali și-au făcut din tina, de cănd veniau multe foi în o comună, și tineau de mare sarcină să le distribue ei între oameni. Această stare durează și acum, și cine umblă cu ataceri la cancelarie și știe că, pună mâna pe una din fereastră, că acolo le țin, fie a cui va fi. Așa că în casul acesta toaia și-a perdit cu totul calea. Și casurile acestea sunt dese.

Dominind această stare desfrânată și în comune cu notari români, se poate ușor închipui cum își ajung foile destinaționele lor în comunele, unde notarii sunt străini de neamul nostru și se lucră cu scop în direcția aceasta. Stănd astfel lucrul, nu e mirare, că Românașii nostri și-au perdit voia de cete și mai cu seamă de a da banii în vent.

Eată o cauză a răului!

Aceasta este o cauză de ne lipsesc cetitorii. Aceasta e cauza de cultură propagată prin ziaristică prinde așa puține rădăcini în pătura țărănește noastră; astă încă este o cauză, de ce foile publice la noi sunt așa rare și în raport cu progresul timpului, putem zice, că ele scad.

După această descoperire cred de urgent, ca foile noastre să iee cauza în mână și să clarifice ce e de făcut în privința aceasta și să descopere comunele, unde domnește astă stare și persoanele culabile cu astfel de neglijență sau rea voință, să fie lovite precum li-se cuvine.

M.

Presupunem, că stimării abonenți a foilor românești sunt mare parte membrii în reprezentanțele comunei, ca atari au drept a face interpelație către organele comunale și chiar și propunerii pentru a fi trași în cerere disciplinară, aducând cu reprezentanța conclus în această afacere.

Adusă odată hotărârea, aceea se comunică cu prim-pretoarele pentru a se face cercetarea și a se pedepsi respectivul.

Fiecare comună are imanuitor plătit, drept aceea dator este a duce fiecărui, ori și ce fel de scrisori sau nuvele, sără înțâzire la adresat.

Dacă în fiecare comună preotul și învățătorul sunt la locul lor, atunci și abuzele de soiul acesta să stăpesc.

Red.

Prima serată literară a tinerimii române din Oradea-Mare.

Raport special al „Revistei Orăștiei”

Trăim timpuri grele, în cari nu ne este permis să ne manifestăm ca Români, căci suntem timbrați ca trădători de patrie, ne sunt urmăriți toți pașii și suntem expuși la nenumărate săcane. Mai ales noi cești din Orade. Dar' toate acestea nu ne pot spăria, ci din contră ne fac mai activi și mai trezi.

Tinerimea română din loc în anul acesta a mers cu un pas mai departe, de căt în anii trecuți, a făcut prima încercare în aranjarea seratelor literare, prin cari să ne apropiem și mai tare tineri de bătrâni, să ne căștigăm puține momente de distragere și să ne dezvoltăm simțul național. În 15 I. c. seara la 7^{1/2} ore ne-am întrunit în sala mică a hotelului »Arborele verde«.

Cuvântul de deschidere l'a rostit dl Lucian Bolcaș. În cuvinte scurte, dar frumoase, binevenitează publicul adunat, arată însemnatatea seratelor literare, ca un factor, care poate să aducă frumoase rezultate în viața intelectuală române oradane, roagă inteligența să spriginească tinerimea și mai departe la astfel de încercări, să putem arangia o serie întreagă de serate literare.

Punctul al doilea, »Zorirea«, de G. Attenthaler, cor bărbătesc, a fost bine executat.

A urmat apoi cel mai frumos punct: »Bălcescu murind« de P. Mezetti, duet de violină, executat de dnii Silviu Pop și Victor Creț, a fost predat cu un adevărat simț artistic, după care au urmat aplaște nesfirsuite, ca răsplătit de amănă pentru domnii debutanți.

La dorință expresă a publicului, dl Silviu Pop a fost silit să ne mai cânte pe violină o doină poporala, prin ce ne-a arătat, că cu cătă dibacie știe manua arcul, și cu căt simț știe preda frumoasele noastre doine. — Al 4-lea punct a fost Don Miguel de Manera, narăriune de dl L. Bolcaș.

Punctul al 5-lea »Romanță« de I. Musicescu, duet de voce cântat de dnii Emil Coste și Iosif Maiorescu, a fost repetat, semn că a fost frumos cântat.

Un foarte frumos punct a fost »La icoană«, poesie de A. Vlăhuța, declamată de dl George Novacoviciu. Declamatorul a arătat, că simțe cu poetul și că posede un adevărat talent în ale declamării. A secerat VII și nefișirsite aplaște, la ce a răspuns prin o altă declamare: »Dormi în pace«, tot de A. Vlăhuța, care a fost tot atât de bine primită.

Ultimul punct »Cucule cu peană sură«, de G. Dima, cor bărbătesc, a fost bine predat.

Programul fiind exhaustat, a urmat o cină comună, care în mijlocul unei veselii frumoase a ținut până la miezul nopții. Primul toast l'a ținut dl L. Bolcaș; mulțumește inteligenței pentru sprigini, rugând să imbrătoșeze tinerimea cu aceeași căldură și cu alte ocasiuni.

Era o adevărată petrecere românească. Despărțindu-ne am dus cu noi suveniri plăcute și firma speranță, că prima serată literară ne-a fost de bun augur și că în viitor vom putea arangia o serie întreagă de atari serate.

Lista celor prezenti țin de superfluu să o adaug, spun numai că, cu puțină excepție, a participat toată inteligența română din loc. Dintre preoțime a participat numai dl Andrei Horvath, dar' ne place a crede, că cauza acestei absențe a fost numai timpul postului și că la următoarele serate ce, poate, nu vor fi în post, va lua parte și preoțimea.

Ego.

NOUTĂȚI

Avis! Onorații alegători români sunt poftiți să se prezinte Dumineca, în 25 Decembrie n. a. c., la 4 ore p. m. în Casina română din loc pentru a se consulta:

1. Asupra alegerii lor 9 membri români în reprezentanța orașenească pe un nou period de 6 ani. Alegera se va ține la 30 Dec. n. la casa orașului.

2. Asupra alegerii lor 7 membri pentru adunarea comitatului la 4 Ianuarie 1899.

La această ședință de însemnatate se invită fiecare alegător cu toată stima. Orăștie, 22 Dec. 1898.

Dr. Aurel Munteanu, Laurian Bercian, președinte, secretar.

Atragem atențunea on. cetitorii asupra alegerilor municipale pe un nou period de 6 ani, cari se vor ține în toate 19 cercuile electorale la 4 Ian. 1899 st. n., așa cum a inaintat de ajunul Crăciunului bisericică române.

Pentru monumentul lui Șaguna, a contribuit corpul profesoral dela școalele medii și superioare din Brașov cu 283 fl.

Scoala pentru învățățeli dela măiestrie și comerț s'a deschis în 16 Dec. n. în Blaj, în edificiul gimnasial. Mai mulți profesori dela școalele din Blaj s'au angajat a propune la această școală. Orele de propunere vor fi în fiecare zi de la 6—7 ore seara. Școala aceasta este prima școală gr.-cat. de felul acesta.

Prima adunare generală, după moartea regetului baron David Ursu de Margină, a foștilor grădiniți din regimentul român I. de granăț, este convocată, din partea comitetului administrativ, pe 22 Februarie 1899. Conform statutului dela 1870, această adunare se întrunește tot la 3 ani.

Intunecime de lună. O intunecime completă de lună, care se va vedea în toată Europa, va fi în noaptea de 27 spre 28 Dec. n. a. c. Intunecimea se va începe seara la 10 ore și 53 minute. La 12 ore 2 minute se va începe intunecimea completă și va ține până la 1 oră 32 minute. Numai la 3 ore 56 minute dimineața va apărea luna în plină lumină.

Desmîntire. »Tribuna« din Sibiu și »Tribuna Poporului« din Arad au adus știrea, că în Orăștie s'ar fi înființat o nouă bancă ungurească. Știrea aceasta e cu totul neîntemeiată.

Colonia română din Viena. »Patria« din Cernăuți scrie, că în cercurile coloniei române din Viena se discută ideea de a zidi o capelă ortodoxă română. Nu știm în ce stadiu se află aceste preparative și nu cunoaștem sănsele de reușită. O trebuință adânc simțită este însă această capelă. Ea ar fi un centru de mult dorit pentru comunitatea noastră locuitoră în Viena și ar feri multe familii de instruire. Ear' călătorii români, cari trec prin Viena, ar găsi și ei un loc de scumpă măngâiere sufletească.

Concertul din Petroșeni. Dl Avram Stanca, preot în Petroșeni, ne face cunoscut, că cu ocazia concertului dat acolo, a mai contribuit pentru biserică și dl Pecol Antal, mare întreprinzător de lemn, cu suma de 1 fl. 50 cr.

Grigore Cantacuzino, un membru fruntaș al partidului liberal, din România, fost ministru de finanțe, a încetat din viață Mercuri în 21 Dec. n. a. c.

Gazeta Poporului este numele unei noi foi ce va apărea cu începere din 1 Ianuarie n. 1899 la Cernăuți, odată pe lună. Această foaie e menită pentru a da sfaturi privitoare la agricultură, florărit, pomărit, grădinărit etc.

Cinci decorațiuni deodată. Chisan, un Român bucovinean, portarul palatului ministerului de externe din Viena, a fost decorat, în ziua de 2 Dec., din incidentul iubileului M. S. Impăratului, cu următoarele 5 decorații: medalia de serviciu de 40 de ani, medalia jubilară militară, medalia jubilară civilă, medalia de curte și crucea de argint cu coroană pentru merite. Afară de aceasta, Chisan mai are încă o mulțime de decorațiuni.

Congresul internațional al ziaristilor se va ține la 4 Aprilie 1899 la Roma. La deschiderea acestui congres vor lua parte și

părechea regată italiană. Acest congres va dura 3 zile și în aceste zile se vor aranja, în onoarea ziaristilor, o mulțime de sărbări. Se va face și o excursiune la Neapel și Pompeii.

La numărul de față al „Revistei Orăștiei” alături mandatul postale, pentru a susține stimaților cetitorii trimiteră abonamentul, pentru anul viitor, și cel care ne restă pentru cel de față, rugându-și totodată a grăbi cu trimiteră abonamentele, pentru regulată expedite a foti și pe viitor.

Ultime Știri.

Deja de o săptămână baronul Bánffy se străduiește în dietă pentru a alege președinte, dar' de reușită nici vorbă nu poate fi, deoarece toate partidele, aduc fel și fel de alte propunerii și interpelări. Conte Csáky a zis, că de această încurățură numai atunci vor scăpa, dacă se va face o schimbare de cabinet, căci până când Tisza conduce afacerile terii, bine nu va fi.

Convocare.

In conformitate cu punctul 8 §-ul 20 din statut, membrii »Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei«, prin aceasta se convoacă la

Adunarea generală ordinată, ce se va ține Dumineca, 25 Decembrie st. 1898 în Deva, localitatea »Casinei române« d. a. la 3 ore.

Deva, la 18 Decembrie st. n. 1898.

Dr. Silviu Moldovan, Elena Hosszu Longin n. Pop, presidente.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui ...VICU.

Stii tu când te-ai scutat din somn
Ca să fii mai mulți c'un domn
ștai venit cu grănicie
La noastră veselie?

Ti-aduci aminte când mi-ai dat
Sălaș, de n'ai mai fi umbrai
Căci și așa era doar' casă
La draga b... se... gr...?

Mai tîni tu minte când spuneai
De dorul ce căndva ardeai
Ear' eu cu resignație
Stam, ascultându-i al ei nume?

Frumoase zile, dar' trecut-ai
Reaui crud acum urmat-ai
Știi tu trăești îndeprătat
In loc... electric luminat!

Electric! ah! asta e mult!
Să „roabă“ cum n'ai mai vrea
Ce merge deși numai misca
Taci b... ba chiar și... ieuprișed.

De-auncă trecut-ai timpuri lungi
Acum săpăda cude 'n fulgi
Și nu știi când voră mai veni
De vremuri când vom mai vorbă.

Dar' părătunica tu să spuni
Lui Manea multe "nchinăciuni"
Voinic să stea și »Tabili«
Pe când din somn te-om mai trăzi.

Nicu.

FEL DE FEL

Conservatiunea părului. Unul din cele mai bune preservative ale părului este urzica, căci împedează cădereea lor. Se pretinde chiar că ea face să crească părul când mai există încă rădăcină. Se intrebă ce

Bibliografie.

A apărut „*Cronica anului 1848*“ de Dr. E. Dăianu, fasc. II, lunile Aprilie—Sept., Sibiu 1898. Are o extensiune de 148 pagini, în cari se cuprind toate întemplierile mai de însemnatate din anul revoluției. O recomandăm cu căldură cetitorilor noștri, pentru că să și poată face fiecare o oglindă oarecare despre lucrurile ce s-au petrecut atunci. Stilul în care e scrisă încă e destul de poporat.

„*Scopul în drept*“, de Dr. Rudolf de Ihering, traducere autorizată de Teodor V. Păcașan, este titlul unei broșuri apărută de curând. Editura traducătorului.

Din revista „*Tinerimea Română*“, publicația unei societăți științifice literare cu același nume din București, a apărut volumul 1, fascicoul III. cu 15 cliseuri, sub direcția lui Gregorie G. Tocilescu, membru al Academiei Române și profesor la universitate.

Din „*Moda Ilustrată*“ a apărut nrul 48 cu un bogat cuprins.

„*Albanexii*“, dramă originală în versuri, în 5 acte, de St. Georgescu (sergent), a apărut în tipografia Carol Göbl din București.

„*Calendarul Românului pe anul 1899*“ a apărut în tipografia diecesană din Caransebeș. Pe lângă partea calendaristică cuprinde și literatură, economie și consemnarea tîrgurilor.

A apărut „*Ovidiu*“, prima revistă dobrogeană, an. I. nr. 5, cu un cuprins bogat.

„*Calendarul Plugarului*“ pe anul 1899. Întocmit de Dr. Maximilian Popovici, chimist-agronom. Tipografia Curții Regale F. Göbl și Fiu din București. Cu portretele Maiestilor Lor Regele și Regina României, pe două foi deosebite, încât se pot pune în ram. Afară de partea calendaristică cuprinde următoarele lucruri folosite: Plugăria Săteanului, Literatură, Sămenatul semințelor și alte învățături, Maiestrie pentru îngrășarea pămîntului, Economie, vitelor, Cultura pomilor roditori, Cultura viilor, Fabricația oțelului, Vin de fructe, Usturea prunelor, Calendarul stuparului, Tîrgurile din România, Regule pentru postă, Glume. Acest cîlindar este unul dintre cele mai bogate și mai folosite pentru economii nostri. Se extinde pe 160 pagini. Se află de vînzare și în librăria „Ciurcu“ din Brașov. Prețul 50 cr., plus 5 cr. porto.

„*Floare albastră*“ este titlul unei reviste literare săptămânale ce apare în București, Pasajul Villacros 2. Nr. 9 are următorul cuprins: Cătră lumină, de Al. Antemireanu; Pe lângă groapa mea, poesie de G. Murnu, Am scăpat, nuvelă, de I. Adam, Voivnic, poesie de C. Sandu, Din caelul meu, de Mad, Note răsleje de Coriolis, In așteptare, poesie de Piron, Iertare, fantasie de Hjalmar, Profetie, poesie de St. O. Iosif, Seri Bucureștene de Radu-Negru, Legenda norocului de Toma Florescu, Gerhardt Hauptmann de G. Bogdan-Duică, Satirice de Piron, Martiră, poesie de Naia, Posnășii tîrănești de Ionică, Cântec de V. Podeanu, Cugetări de Marioara, Musicantii celebri de C. St., Glumele noastre, Revista Cărtișor, Cronica teatrală, Opera, Ecouri, Snoavă, Un vîngalac, Posta Red. etc.

Multumită publică.

In favorul bisericii nove din Certeșul-sup., după actul sfintirii, au incurz până în present următoarele oferte benevoile:

Lista nr. 67 (colectant dl Ioan Ionașcu, inv. în Valea-rele) dela Domnii: T. V. Gheaja, protopop în Hațeg 1 fl., Stefan Șelariu 50 cr., N. N. 50 cr., N. Maria 20 cr., K. Imre 20 cr., P. Susman 50 cr. S. Negru 50 cr., Dr. M. 50 cr., A. Pop 20 cr., Pop Avel, protopop în Băcia 50 cr., I. Bac 15 cr., G. Buzdugan 50 cr., I. Popovici 50 cr., M. Muntean 50 cr., N. N. 30 cr., S. Albu 50 cr., Onese 50 cr., Aliquis 50 cr., M. I. 20 cr., I. Grecu 50 cr. și I. Ionașcu 50 cr. Suma 9 fl. 95 cr.

Lista nr. 41 (colectant dl Alex. Vlad inv. în Banpotoc), împrotocalată sub nr. 13, a incurz 1 fl. Te rog la acest loc, dle colecțant, a-ți da seamă de lista nr. 41, pe care te-am rugat să o da lui preot din Vîrmaga, S. Filimon, căci până acum n'ai dat-o.

In ziua sfintirii bisericii, a avut bunăvointă, de a ajuta biserică cu căte 1 fl. dna Elena Florea din Săcărămb și proprietarul L. Mărza din Hondol.

Pentru aceste oferte benevoile, marinimoșii sunt rugați a primi din partea noastră cele mai profunde mulțumite, ear' bunul D-zeu să le răsplătească pentru aceste oferte.

Certeșul-sup., 3/15 Dec. 1898.

In numele comitetului parochial:
Stefan Fărcaș,
inv.

Multumită publică.

In favorul Sfintei Mănăstiri dela Prislop, pe lângă cele publicate în „Revista Orăștiei“ Nr. 41 și cei de mai nainte, au mai incurz încă următoarele oferte benevoile:

(Urm. re.)

Pe lista nr. 647: Dl Ludovic Rezei, protopopul Supurului-de-jos a incassat și trimis următoarele sume: dela d-sa 1 fl. și dela dnii parochi din district: Ioan Mihalca în Hurez 1 fl., Andrei Bogdan în Racova 1 fl., Andrei Lazin în Soconzel 1 fl., Alexandru Popp în Stana 1 fl., Ioan Cinca în Hodisa 1 fl., Cornel Gitta în Gereușa 1 fl., Vasile Tămaș în Giungi 1 fl. și Simeon Milian în Ghegea 1 fl., căci dl Alexandru Gramă, paroch în Mediaș a trimis directe 1 fl. încoace mai nainte, ce s'a publicat deja. 9 fl.

Pe lista nr. 126 (colectant dl Gregoriu Sîrbu, paroch în Teus) dela d-sa 50 cr., Efrem Raț 2 fl., Victoria Raț 1 fl., Ioan Jomâlean 50 cr., Iulius Pop l. P. 50 cr., Ioan Roșu 1 fl., Gavrila Raț 50 c., Pavel Radu 40 cr., George Stan 20 cr., Gligor Fostoc 20 cr., Stefan Bălan 20 cr. și Ioan Bola 20 cr. Suma: 7 fl. 20 cr.

Pe lista nr. 295: Dl Georgiu Trăilă, paroch în Timișoara dela d-sa 2 fl., apoi din colectă cu tasul în biserică 1 fl. 17 cr. 3 fl. 17 cr.

Pe lista nr. 100 prin dl Nicolau Togan, cooperator parochial în Sibiu dela P. O. D. protopop Ioan V. Rusu 5 fl., Fondul școlii gr.-cat 2 fl. și Nicolau Togan 1 fl. 8 fl.

Pe lista nr. 584 prin dl Ioan Moldovan, protopop în Cătina, dela d-sa 50 cr. și dela dnii parochi Laurian Voda în Ormenișul de Câmpie 1 fl., Stefan Colceriu în Dîmb 50 cr., Ioan Péter în Cistelet 50 cr., Augustin Laurențiu în Cămărașul desert 50 cr. și Ioan Bozac în Sâmbotelec 1 fl. 4 fl.

Pe lista nr. 436 (colectant d-na Octavia Dr. Luca n. Popescu, protopopeasă în Comloșul mare) dela dl Dr. Laurean Luca, protopopul Torontalului 50 cr., Octavia Dr. Luca 50 cr., Cornelia Luca 10 cr., Iosif Grozescu 20 cr., Paraschiv Pascu 1 fl., Vichentie Ciolac 30 cr., Marta Ciolac 20 cr., Paraschiva Craiovan 10 cr., Leonte Craiovian 10 cr., Ioan Ciolac 50 cr., Marta Ciolac 50 cr., G. Illiu 1 fl., Teodor Pascu 30 cr., Maria Pascu 30 cr., I. Pascu 30 cr., Sofia Pascu 30 cr., Ioan Pascu 30 cr., Stefan Pascu 30 cr., Cornelia Pascu 30 cr., Petru Fleșer 30 cr., Floarea Fleșer 30 cr., Vichente Fleșer 20 cr. Suma: 8 fl.

Pe lista nr. 138 dela dl Vasile Deciu, paroch în Sân-Nicolaul-mare 1 fl. și pe lista nr. 438 dela fiul său Victor Deciu, student în Beiuș 1 fl. 2 fl.

Pe lista nr. 441 prin dl Luca Lupescu, paroch în Ighiș dela d-sa 1 fl., N. Ede 20 cr., N. N. 20 cr., Simeon Cristea 30 cr., biserică gr.-cat. din Ighiș 1 fl., Fărcaș Simeon 50 cr. și dela alți credincioși din Ighiș, laolaltă Suma: 9 fl. 75 cr.

Pe lista nr. 42: Reuniunea de împrumut și păstrare „Speranță“ în Borgo-Prund a oferit 2 fl.

Pe lista nr. 751: Prin dl Alexandru Rosciu, paroch în Petelca dela d-sa 50 cr., Eugenia Rosciu, preoteasă 20 cr., George David, înștețor emerit 50 cr., Iosif Domșa 50 cr., Maria Domșa l. Simion din filia Șoimuș mic 50 cr., Todorica Domșa l. Damian 5 cr., Ioan David l. Todor 50 cr., Ioan Domșa l. Vasile 10 cr., George Domșa l. Nistor 10 cr., Cior-

tea Augustin 20 cr., Poșfirie Domșa 20 cr., Ioan Popa l. Simion 10 cr., Iosif Ciorteia l. Cilica 20 cr., Iacob Sima 10 cr., Iova Vaida 3 cr., Petru Dobîrta 50 cr., Simion Bârsan 10 cr., Ioan Bucerzan 10 cr., Domșa Victor 10 cr., Tanase Domșa lui Iosif 50 cr., Ilisie Ciorteia 10 cr., Tanase Breaz l. George 10 cr., Traian Domșa l. Vasile 10 cr., Iacob Domșa a Floarei 10 cr., George Tîrt lui Andrei 10 cr., Ioan Breaz l. George 10 cr., Atanasie Ciorteia 50 cr., Popa Militon 10 cr., Popa Ioan 10 cr., Iuliu Domșa, înștețor 50 cr., Iacob Ciorteia l. Eremie 10 cr., Ioan Ciorteia l. Todor 5 cr., Susana Tîrt l. George 10 cr., Valeria Tertescu 50 cr., Vasile Chiorean 40 cr., Oana Floarea 10 cr., Domșa Tanase Licu 10 cr., Sofia Ciorteia 10 cr., Sofia Ciorteia l. Michailă 20 cr., Todor Domșa l. Nițu 12 cr., Domnica Domșa 10 cr., Todor Ciorteia l. Butu 10 cr., Todor Tîrt l. Nicolae 20 cr., Todor Ciorteia l. Petru 20 cr., Iacob Ciorteia a Floarei 10 cr., Laurențiu Tuluș 10 cr., George Rus 20 cr., Ioan Filip 20 cr., Ioan Domșa l. Simion 20 cr., Maria Popa l. Petru 10 cr., Ioan Domșa l. George 10 cr., Laurian Bârsan 12 c., Vasile Popa și Geojan Simion din Șoimușul-mic căte 50 cr., apoi earăsi din Petelca Tanase Ciorteia l. Petru 10 cr., Onu Domșa 10 cr., Todorica Tuluș 10 cr., Marina Ciorteia 20 cr., Simeon Domșa l. Petru 10 cr., George Domșa Tonu 10 cr., și Ioan Domșa l. Iacob 15 cr. Suma: 12 fl. 22 cr.

Pe lista nr. 737: Prin dl Alexandru Casian, notar cercual în K. Toplița dela Teofil Păcurariu în Nandru 20 cr., N. N. în Hunedoara 1 fl., Csuts Lajos în Rákosp 1 fl., Csuts Józefa 20 cr. și Kupfer Borbála în K. Toplița 50 cr. 2 fl. 90 cr.

Pe lista nr. 776: Prin dl Vasiliu Dancea, paroch în Gărvăoia dela d-sa 50 cr., Nicolau Tricu, cantor 50 cr., Vasile Tricu 1 fl., dela mai mulți poporeni 74 cr. 2 fl. 74 cr.

(Va urma.)

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiul	Călindarul nou
Dum.	13 M. Axente	25 (+) Nașt. D.
Luni	14 M. Tîrs	26 (+) Stefan
Martî	15 M. Eleuter.	27 E. Ioan
Merc.	16 Pr. Agiu	28 Copii nev.
Joi	17 Pr. Daniil	29 E. Toma
Vineri	18 M. Sebas.	30 Da id
Sâmb.	19 M. Boniște	31 Silvestru

Szám 1036—1898. kir. végrh. (446) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETÉMÉNY

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 2344. 1898. számú végzése folytán Dr. Böck Arnold nagyszebeni ügyvéd által képviselt Braunn Ignácz budapesti lakos mint alap és felülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa Kudsiri lakosok ellen hátr. 99 frt 18 kr. tőke, ennek 1897. évi decembert hó 27-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 96 frt 26 kr. és árverés kitüzési 2 frt 80 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával birólag le és felülfoglalt és 500 fratra becsült gyapotárak, szikvizgyár telszerelvéről álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának V. I. 136/5/1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén Kudsiron adósok lakásán a nagypiaczon leendő eszközökkel 1898. évi decembert hó 27-ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitüzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léşen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. évi decembert hó 7. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACTII IN OREȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depunerii: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (293) 33-

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interes de 8%;
- 2) primește depunerii, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arrendeaza și exarrendeaza realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloace de operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în bioului institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcționea.